www.e-rara.ch

[Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia]

Jacobus

[Strassburg], [1481]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: https://doi.org/10.3931/e-rara-122203

XXXVII. De purificatore beate marie virgis

www.e-rara.ch
Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d’imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L’éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l’imprimerie jusqu’au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Visual Library

cur hoc nomē totiens replicaret: ait Hoc nomen cordi meo inſcriptum
habeo: et ideo ab eius inuocatōe ceſſare nō valeo. Poſt morteꝫ igitur
eius illi qui audierāt volentes curioſius experiri: cor eius ab eꝰ corpe
auellūt: et illō ſcidētes ꝑ mediū totū cor eiꝰ īſcriptū hoc noīe ieſꝰ xp̄us
literis aureiſ iuenīūt. Vn̄ ex hoc plurimi crediderūt. De hoc ſācto ſic
dicit bern̄. ſuꝑ pſalmū qui habitat. Magnꝰ ille ignaciꝰ auditor diſci-
puli quē diligebat ieſꝰ: martir ⁊ ip̄e: cuiꝰ p̄cioſis reliquiſ noſtra eſt dita
ta pauꝑtas. Mariā quidem in pluribꝰ q̄s ad eā ſcripſit epiſtolis chri
ſtiferam conſalutat Egregius plane tituluſ dignitatis: et cōmendatō
honoris immenſi.

XXXVII.

De purificatōe beate marie virgis

Purificatō beate virginis marie q̄drageſimo die poſt natiuitatem dn̄i facta eſt. Cōſueuit aūt illud feſtū tribꝰ noi-
bus appellari: ſcꝫ purificatō. ypapāti: ⁊ cādelaria. Purifi-
ficatio autē d̄r ex eo ꝙ quadrageſima die a natiuitate dn̄i beata virgo
maria ad tēplū venit: vt ſm legis cōſuetudinē mūdaretur: cū tn̄ ſb illa
lege nō teneretur. Preceperat aūt lex leuitici. xii. ꝙ mulier q̄ ſuſcepto
ſemine filium peperiſſꝫ īmunda eſſꝫ ſeptem diebꝰ: immūda ſcꝫ a ꝯſortō
hominū ⁊ ab īgreſſu tēpli Sed ꝯpletis ſeptē diebꝰ munda q̄deꝫ efficie-
batur quo ad ꝯſortium hominū: ſꝫ adhuc vſqꝫ ad. xxxiii. dieꝫ quo ad ī-
greſſū templi imūda erat. Tandē ꝯpletis q̄dragita diebꝰ q̄drageſima
die templum ītrabat: ⁊ puerū cū muneribus offerebat. Si vero femi-
nā peꝑiſſet duplicabant̄ dies: ⁊ quo ad ꝯſortiū hoīm: ⁊ quo ad īgreſſuꝫ
templi Quare aūt dn̄s p̄cepit vt quadrageſima die puer in templo
offerretur: triplex poteſt eſſe ratō. Vna vt ꝑ hoc intelligat̄ ꝙ ſicut pu-
er quadrageſima die in materiale tēplum inducitur: ſic ⁊ quadrageſia
die a ꝯceptōe vt ſepius aīa in corpus tanꝙ̄ in ſuum remplū īfunditur:
ſicut d̄r in ſcolaſtica hiſtoria: licet phiſici dicāt ꝙ q̄dragitaſex diebus
corpus ꝑficiatur. Secūda vt ſicut aīa q̄drageſima die corpi infuſa
ab ip̄o corꝑe maculatur: ſic q̄drageſima die tēplum ingrediens ꝑ ho-
ſtias ab ip̄a macula amplius expietur. Tercia vt ꝑ hoc detur intel-
ligi ꝙ ī templū celeſte merentur ingredi: qui decē p̄cepta cū fide quatu-
or euangelioꝝ voluerint obſuare. In pariēte vero feminā duplicātur
dies quo ad templi ingreſſionē: ſicut ⁊ duplicantur quo ad corpis for-
mationem. Nam ſicut in. xl. diebus corpus maſculi organiſatur, ⁊ ꝑfi-
citur: ⁊ in quadrageſima die aīa infūditur vt ſepius: ſic corpꝰ femine ī
lxxx ꝑficitur: ⁊ octuageſima die aīa vt ſepiꝰ inſpirat̄ Quare aūt du-
plo corpꝰ femine tardiꝰ ꝑficit̄ ī vtero ꝙ̄ corpꝰ viri ⁊ ei aīa īfūditur: ob-
miſſis rationibus naturalibꝰ triplex ratio aſſignari poteſt. Prima
q̄m̄ xp̄s aſſumpturꝰ erat carnē in ſexu virili: ideo vt ip̄m ſexū honoraꝫ

⁊ amplioꝛē ſibi gratiā faceret voluit vt puer citi⁹ foꝛmaretur ⁊ mater
citi⁹ mūdaret. Scđa vt qm̄ mulier pl⁹ peccauit ꝙ̄ vir/⁊ ſic erūne ei⁹ ab-
erūnis viri duplicate ſūt exteri⁹ i mūdo: ſic ⁊ duplicari d̄buerūt iteri⁹ in-
vtero. Tercia vt ꝑ hoc itelligi det ꝙ mulier q̄dāmodo pl⁹ fatigauit d̄-
um ꝙ̄ vir: ex eo ꝙ āplius deliq̄t. De⁹ ei q̄dāmodo i noſtris prauis opi-
bus fatigatur. Unde ip̄e dicit eſaie. xliii. Seruire me feciſti i peccatis
tuis. Et iteꝝ dicit hieremie. vi. Laboraui ſuſtinēs ¶ Beata igitur vir-
go huic legi purificatōis nō tenebatur: q2 nō pepit ſuſcepto ſemie ſed
miſtico ſpiramine. Unde moyſeſ addidit ſuſcepto ſemine: cū tn̄ neceſſe
non erat ꝙ̄tū ad alias mulieres que omnes ſuſcepto ſemine pariūt: ſ3
ideo addidit/vt dicit bernard⁹ q2 timuit i matrē domini blaſphemiā ir-
rogare ¶ Uoluit tn̄ in hoc ſe ſubdere legi ꝓpter quatuoꝛ ratōes. Pri-
ma ratō eſt: vt exemplū humilitatis daret. Un̄ dicit bern̄. Uere beata
virgo nō habes cauſā nec tibi opus eſt purificatōe. S3 nunquid filio
tuo opus erat circūciſione: Eſto inter mulieres tanꝙ̄ vna illaꝝ. Nam
et fili⁹ tu⁹ ſic eſt i medio pueroꝝ. Hec aūt hūilitas nō ſolum fuit ex ꝑ-
te matris: ſed etiā ex ꝑte filii: qui ſimiliter voluit ſe in hoc ſubdere legi
Nam in natiuitate ſe habuit vt pauꝑ homo: in circūciſiōe vt pauꝑ et
peccatoꝛ homo: ſed hodie vt pauꝑ ⁊ peccatoꝛ ⁊ ſeruus homo. Ut pau-
per in eo ꝙ oblationē3 pauperum elegit: vt peccatoꝛ in eo ꝙ ip̄e cum
matre voluit expiari: vt ſeruus i eo ꝙ voluit redimi. Sic etiam voluit
poſtmodū baptiſari: nō ꝓpter culpā purgādā ſ3 ꝓpter eiuſ hūilitatem
maximā oſtēdendā. Nā oīa remedia ꝯtra oꝛiginale peccatū inſtituta
xp̄s in ſe aſſumere voluit: nō q2 aliq̄ten⁹ īdigeret: ſ3 vt humilitatē ſuā
maximā nobis oſtēderet: ⁊ vt illa remedia ꝓ tēpoꝛe ſuo bona fuiſſe mō-
ſtraret ¶ B Quinq3 ei remedia ꝯtra ip̄m originale peccatū ꝑ ꝓceſſū
tꝑis iſtituta ſūt: quoꝝ tria ſc̄m q̄d dicit hugo de ſācto victoꝛe i lege ve-
teri iſtituta ſūt: ſc3 oblatōes/decimatōes/⁊ ſacrificioꝝ imolatōes: ꝑ q̄
maxie opus noſtre redēptōis exprimebat̄. Nam modus redimendi ex-
primebatur ꝑ oblatō3: ip̄m ꝓciū ꝑ ſacrificium in quo erat ſāguis effu-
ſio: ip̄m redēptu3 ꝑ decimatō3 q2 hō ſignificat̄ ꝑ decimā dꝛacmā. Pri-
mū ergo remediū fuit oblatio. Unde chayn obtulit deo munera d̄ fru-
gibus: ⁊ abel de gregib⁹. Secūdū fuit decimatō. Un̄ et abraā melchi-
ſedech ſacerdoti decimas obtulit. Nā ſc̄m augu. d̄cimabat̄ q̄d curabat̄-
tur. Terciū fuit ſacrificioꝝ imolatō. Ip̄a ei ſacrificia ſc̄m q̄d dicit gre-
goꝛius erāt ꝯtra oꝛiginale peccatū. Quia tn̄ exigebat̄ vt adminus al-
ter parentum fidelis eſſet: ⁊ aliqn̄ vtriq3 infideles eſſe poterāt: id̄o ad-
uenit quartū remediū ſc3 circūciſio: q̄ ſiue parētes fideles eſſēt ſiue īfi-
deles valebat. Sed quia illud remedium nō poterat ꝯuenire niſi ſolis
maribus: nec ianuā paradiſi poterat aperire: ideo ſucceſſit ei quintum
remedium ſc3 baptiſmus qui eſt cōmunis omnibus: ⁊ ianua3 celi apit

Primū igitur remediū xp̄s q̄ōmodo aſſumpſiſſe videť: qñ i templo
a parentibꝰ eſt oblatus. Secūdū remediū q̄ōmodo aſſūpſit qñ .xl. di
ebus ⁊ noctibꝰ ieiunauit: qꝛ ei nō habebat vnde ſolueret decimas reꝝ:
ſaltē deo obtulit decimas dieꝝ. Terciū aſſūpſit qñ mater eꝰ par turtu
rum aut duos pullos colūbaꝝ ꝓ eo obtulit: vt inde ſacrificiū fierꝫ. vel
quando in cruce ſe ſacrificiū obtulit. Quartum qñ ſe circūcidi ꝑmiſit.
Quintum qñ a iohāne baptiſmū ſuſcepit. Secūda ratō eſt: vt legem
impleret. Non ei venerat dn̄s legē ſoluere: ſed adiplere. Nā ſi i hoc le-
gem ſoluiſſet: potuiſſent ſe iudei excuſare ⁊ dicere. Quoniā doctrinam
tuā nō recipimus: ex eo ꝙ diſſimilis es patribus: nec legiſ traditiones
obſuas. Triplici aūt legi hodie ſe xp̄s ⁊ virgo ſbiecit. Primo legi pu
rificatōis: in ſignificatōꝫ virtutis vt poſtꝗ oia bene fecerimuſ dicamꝰ
ꝙ ſerui inutiles ſumus. Secūdo legi redemptiōis: ad exemplū humili
tatis. Tercio lege oblationis: ad exemplū pauꝑtatis. Tercia ratō eſt
vt legem purificatiōis terminaret. Sicut em̄ aduenīete luce ceſſant te
nebre: ⁊ aduēiente ſole recedit vmbra: ſic ⁊ aduēiente purificatōe vera
ceſſauit purificatō tipica: ibi ei adueit vera purificatō nr̄a .i. xp̄i q̄ acti
ue dꝛ purificatō: ex eo ꝙ nos ꝑ fidē purificat: ſm q̄ō dꝛ / fide purificās
corda eoꝝ. Hic ei eſt ꝙ nec ō cetero patres tenenť ad ſolutōꝫ: nec ma
tres ad purificatōꝫ vel tēpli ingreſſioneꝫ: nec filii ad illā redemptionē
Quarta ratio vt nos purificandos inſtrueret. Quinqꝫ autē modis fit
purgatio ab infamia ſm iura licꝫ tres inhibeanť ſm quos ⁊ nos pur
gari debemus: ſcꝫ iuramēto / quod ſignificat peccati abrenūciatōnem:
aqua que ſignificat baptiſmalē ablutiōeꝫ: igne qui deſignat ſpiritu
alis gratie infuſionē: teſtibꝰ q̄ ōſignāt bonoꝝ operū multitudinē: bello
quod ſignificat temptatōꝫ. Veniens aūt beata virgo ad tēplū filiū
ſuū obtulit: ⁊ eum quinqꝫ ſiclis redemit. Notādū eni ꝙ q̄dā primogeni
ta redimebātur: ſicut primogenita vndecīꝫ tribuum, que redimebātur
quinqꝫ ſiclis. Quedā non redimebātur: ſicut primogenita leuitarum:
que nunquā redimebātur: ſed cum in adultā etateꝫ ꝑueniebāt ſemper
in templo domino ſeruiebāt: ⁊ ſicut primogenita mūdorum animaliū
que iteꝝ non redimebāť ſed domino offerebātur: quedā commutaban
tur: vt primogenitum aſini quod commutabatur in ouem. Quedam
occidebātur: vt primogenitū canis. Cum igiť chriſtꝰ fuerit de tribu iu
da que fuit vna vndecīꝫ tribuū: patet ꝙ debuit redimi. Obtulerunt
etiā pro eo domino par turturuꝫ: aut duos pullos columbaꝝ. Hec em̄
erat oblatō paupeꝝ: ſꝫ agnꝰ oblatō diuitū: nō aūt dixit pullos turtuꝝ
ſicut dixit pulloſ columbarū: quia pulli columbaꝝ ſemꝑ inueniuntur:
pulli autem turturū non ſemper inueniunť: turtures aūt ſemper inve
niuntur. Nec dixit par columbaꝝ ſicut dixit par turturū: quia colum
ba eſt auis libidinoſa: ⁊ ideo in ſacrificio ſuo deuſ noluit eam offerri:

turtur aũt eſt auis pudica. Sed nõne beata virgo maria paulo ante a
magis multa põdera auri receperat? videtur ergo q̄ bñ potuerit agnum
vnũ emere. Sʒ dicendũ q̄ ſine dubio ſm berñ. magi magna põdera au-
ri obtulerũt: q2 ñ eſt veriſiſe q̄ tales reges tali puero vilia munera ob-
tuliſſent. Sed tñ beata virgo vt aliq̄b9 placet illud ſibi nõ retinuit: ſed
ſtatim paupib9 erogauit. Uel forte pegrinatõi i egiptũ p ſeptẽnium i
minenti ꝓuide reſeruauit. Uel forte non in magna quãtitate talia ob
tulerunt: cum hec in ſignificatõʒ miſticam offerrent ¶ Ponit aũt expo
ſitor tres oblationes de dño factas. Prima facta eſt de ipo a parenti-
bus. Secunda ꝓ ipo de auibus. Terciã fecit ipe in cruce ꝓ hominib9
Prima oſtendit eius humilitatem: q2 dñs legis ſe legi ſubiecit. Secũ-
da pauptatem: q2 paupeꝝ oblatõʒ elegit. Tercia caritatem: q2 ſe pro
peccatoribus tradidit. Proprietates turturis habentur his verſibus:
Alta petit turtur. cãtando gemit: veniens ver. Nũciat. ꝛ caſte viuit:
ſoluſq3 moratur. Pullos nocte fouʒ: morticinũq3 fugit. Proprietateſ
vero colũbe his verſib9 notãtur. Grana legit. volitat ſociata: cadaue
ra vitat. Felle caret. plangit: ſociũq3 p oſcula tangit. Petra dat huic
nidũ: fugit hoſtem in flumine viſũ. Roſtro non ledit: geminos pullos
bene nutrit ¶ Dicitur ſecũdo hec feſtiuitas ypapãti: qđ idem eſt qđ p̄
ſentatio: ex eo q̄ xp̄s eſt in templo p̄ntatus. Uel ypapãti qđ ideʒ eſt qđ
obuiatio: q2 ſimeon ꝛ ãna obuiauerũt dño cũ offerret in templũ: ꝛ dici
tur ab ypa qđ eſt ire: ꝛ ãti quod eſt ꝯtra. Tũc aũt accepit eum ſymeon
in vlnas ſuas. Et notandum q̄ triplex obumbratio ſiue exinanitio hic
de ſaluatori noſtro facta eſt. Prima eſt exinanitio veritatis. Jlle ei q̄
eſt veritas: q̄ omnem hominem p ſeipm q̄ eſt via: i ſeipʒ q̄ ẽ vita ducit:
hodie ab aliis ſe duci pmiſit Cũ iducerent inq̄t pueꝝ ieſũ ꝛc. Secũda
eſt exinanitõ bõitatis: qm̄ ille q̄ ſolus ſãctus et bonus eſt tanq̄ imũd9
voluit cũ matre expiari. Tercia eſt exinanitio maieſtatis: qm̄ ille q̄ eſt
portãs omnia verbo virtutis ſue: hodie in vlnis ſenis ſe recipi ꝛ porta
ri pmiſit: q̄ tñ portabat portantem ſe. ſm illud. Senex pueꝝ portabat:
puer aũt ſenem regebat. Tũc aũt ſimeon benedixit eum dicens. Nũc
dimittis ſuum tuum dñe ꝛc. Et appellat eum ſimeon trib9 noibus ſcʒ
ſalutare: lumen: ꝛ gloriam plebis iſrahel. Ratio aũt hui9 triplicis no-
minis poteſt quadrupliciter ſumi Primo penes noſtrã iuſtificatõneʒ
vt dicatur ſalutare remittendo culpam: q2 ieſus interp̄tatur ſaluator:
ex eo q̄ ſaluum facit populum ſcʒ a peccatis eoꝝ. Lumen dãdo gratiã
Gloria plebis dãdo gloriam. Secundo penes noſtrã regeneratõnem.
Nã primo puer exorciſatur et baptiſatur: ꝛ ſic a peccato mundatur quo
ad primum. Secundo candela accenſa ei datur: quo ad ſecunduʒ. Ter
cio ad altare offertur: quo ad tercium. Tercio peneſ hodiernã ꝓceſſiõʒ
Nã primo candele benedicuntur et exorciſantur. Secundo accendũtur:

et in manibus fidelium dãtur. Tercio eccleſiã cum cãticis igrediũtur
Quarto penes triplicem hui⁹ feſti denominatõz. Nã dicitur purifica
tio: quo ad purgatõz culpe ꝑ hoc ꝙ dicitur ſalutare. Dicit̃ cãdelaria q̃
ad illuminatõz gratie: ꝑ hoc ꝙ dicit̃ lumen. Dicitur ypapanti quo ad
collatõz glorie: ꝑ hoc qđ dr gloriã plebis iſrabel. Tũc eñ occurremus
obuiã xp̃o i aera. Vel poteſt dici ꝙ laudat xp̃s i hoc cãtico: vt pax: vt
ſal⁹: vt lux: vt gloria. Pax q2 mediator eſt. Salus q2 redẽptor. Lux q2
doctor. Gloria q2 p̃miator. ¶ Dicit̃ et tercio hoc feſtũ cãdelaria: ex eo
ꝙ cãdele accẽſe i manib⁹ portãtur ¶ Quare aũt eccleſia hoc ordinaue
rit: vt ſcz i hac die cãdele accẽſe in manib⁹ portẽtur: poſſũt aſſignari q̃
tuor ratõeſ. Primo ꝓpter remouẽdã erroneã ꝯſuetudiẽ. Romãi eñ
oli i kalend. februarii ad honorẽ februe matriſ martis: q erat de⁹ belli
vrbẽ de q̃nto i q̃ntũ ãnũ cũ cereis ⁊ facib⁹ tota nocte luſtrabãt: vt fili⁹
ſu⁹ ſcz mars eis victoriã de inimicis ꝯcederet: cui⁹ matrẽ tã ſolẽniter
honorarẽt. Et illud ſpaciũ dicebatur luſtꝝ. Romãi etiã i februario ſa
crificabãt februo: id eſt plutoni et ceteriſ diis ifernalib⁹: ⁊ hoc ꝓ aĩab⁹
ãteceſſoꝝ ſuoꝝ. Vt ergo ꝓpiciarẽtur eoꝝ ideo ⁊ eis ſolẽnes hoſtiaſ of
ferebãt: ⁊ tota nocte eoꝝ laudib⁹ iſiſtẽtes cũ cereis ⁊ accẽſis facib⁹ vi
gilabãt. Mulieres etiã romãoꝝ vt ait inocenti⁹ papa his dieb⁹ feſtũ
luminariũ exercebãt: qđ a q̃buſdã fabuliſ poetaꝝ originẽ traxit. Aiũt
eñ ꝙ ꝓſerpina fuit adeo ſpecioſa: ꝙ pluto deus infernalis eam ꝯcupi
ſcẽs ip̃am rapuit: ⁊ deã eã fecit. Parẽteſ aũt ſui ꝑ ſiluas ⁊ nemora cũ
facib⁹ et luminarib⁹ eã multo tp̃e q̃ſierũt. Et iſtud mulieres romãorũ
rep̃ſentantes: cũ facib⁹ ⁊ luminarib⁹ circuibãt. Et q̃m difficile eſt con
ſueta relinq̃re: xp̃iani de gentib⁹ ad fidem ꝯuerſi difficile poterãt reli
quere huiuſmõi ꝯſuetudines paganoꝝ: ideoq3 ſergiuſ papa hãc ꝯſue
tudinem i meli⁹ ꝯmutauit: vt ſcz xp̃iani ad honorẽ ſãcte matris dñi oĩ
ãno in hac die totũ mundũ cũ accenſis cãdelis et benedictis cereis il
luſtrarent: vt ſolẽnitas q̃dem ſtaret ſed alia intentõe fieret. ¶ Scđo ꝓ
pter oſtendendã virginis puritatem. Aliq ei audienteſ virginem puri
ficatã: poſſent credere ip̃am purificatõe indiguiſſe. Vt ergo oſtendat̃
ꝙ tota fuit puriſſima et ſplendida: ideo ordinauit eccleſia vt lumioſoſ
cereos baiulem⁹: ac ſi ip̃o facto dicat eccleſia. Virgo beata purificati
one non indiges: ſed tota rutilas: tota ſplendes. Vere ei purificatõne
nõ indigebat: q̃ ⁊ ñ ſuſcepto ſemine ꝯcepat: ⁊ i matris vtero ꝑfectiſſĩe
mũdata ⁊ ſanctificata erat. Adeo aũt fuit in matris vtero ⁊ ĩ aduẽtu
ſpirituſſancti ſanctificata ⁊ mundata: ꝙ nõ ſolũ aliqđ ieq̃namentũ ad
peccatum ĩ ea penitus nõ remãſit: ſed etiã virtus ſãctitatis eiuſ vſq3
ad alios extendebatur ⁊ trãſfũdebatur: ita ꝙ in aliis oĩ̃es mot⁹ car
nalis ꝯcupiſcentie extiguebat. Vnde dicunt iudei ꝙ cuz maria pulcer
rima fuerit, a nullo tñ vnq̃ potuit ꝯcupiſci: ⁊ rõ ẽ, q2 virt⁹ ſue caſtitatiſ

cunctos aſpicientes penetrabat:⁊ omnē in eiſ cōcupiſcētiā repellebat
Unde cōparatꝰ cedro:q2 ſicut cedrꝰ ſpētes odore ſuo īterficit:ita eius
ſāctificatō in aliis radiabat:⁊ omnes motꝰ ī carne ſpētinoſ occidebat
Cōparatur etiā mirre:q2 ſicut mirra īterficit vermes:ſic eiꝰ ſanctitas
cōcupiſcentias carnales. Et hāc ꝓrogatiuā habuit ꝑ ceteris ſāctifica
tis in vtero ⁊ virginibꝰ:q2 eoꝝ ſāctitas ⁊ caſtitas in alios nō trāſfun
debatꝰ:nec carnales motus in aliis extinguebat. Uirtꝰ aūt caſtitatis
virginis etiā īpudicoꝝ corda medullitꝰ penetrabat:⁊ ea quo ad ipaꝫ
ꝑtinus caſta reddebat. ¶ Tercio ꝓpter repñtandā hodiernā ꝓceſſiōeꝫ
Nā maria et ioſeph ⁊ ſimeō ⁊ āna hodie honorabilem ꝓceſſiōꝫ feceſt:
⁊ pueꝝ ieſū ī tēplum preſētauerūt. Sic et nos ꝓceſſiōꝫ facimꝰ:⁊ cereuꝫ
accenſū ꝑ quē ſignificatꝰ ieſꝰ ī manibus baiulamꝰ:⁊ vſqꝫ ī eccleſias ō
ferimꝰ. Tria eñ ſūt ī cerco ſcꝫ cera lichinus ⁊ ignis:⁊ ꝑ hec tria ſigni
ficanꝰ tria q̄ fuerūt ī xp̄o. Nā cera ſignificat carnē xp̄i:q̄ nata eſt de
maria virgine ſine corruptōe carnis:ſicut apes ceram gignūt ſine alte
rutꝝ ꝯmixtione. Lichinꝰ ī cera latēs ſignificat animā cādidiſſimam ī
carne latentē. Ignis vero ſiue lumē ſignificat diuinitatē:q2 deꝰ noſter
ignis ꝯſumens eſt. Uñ quidā ſic ait. Hāc in honore pie candelā porto
marie. Accipe ꝑ cerā:carnē de virgine verā. Per lumen numen:maie
ſtatiſqꝫ cacumē. Lichinus ⁊ eſt aīa:ſub carne latēs ꝓpima ¶ Quarto
ꝓpter inſtructōꝫ noſtrā. In hoc eī inſtruimur ꝙ ſi volumꝰ āte deū eſſe
purificati ⁊ mūdi:tria in nobis habere debemꝰ:ſ. fidem verā:actōem
bonā:intentōꝫ rectā. Nā cādela in manu accenſa eſt fides cū opatōe
bona:⁊ ſicut cādela ſine lumine ō2 eſſe mortua:⁊ lumen ꝑ ſe ſine cāde
la nō lucet:ſed mortuum eſſe videtꝰ:ſic et opatio ſine fide ⁊ fides ſñ bo
no ope mortua eſſe dicitꝰ. Lichinus aūt intus ī cera occultatꝰ eſt inten
tio recta. Uñ grego. Sic ſit opꝰ in publico:vt tamē intentio maneat in
occulto. ¶ E Quedā matrona nobilis in beatā virginem maximaꝫ ō
uotōꝫ habebat. Hec quandam capellam iuxta domū ſuam conſtruxe
rat:et ꝓprium capellanum habens omni die miſſam de beata virgine
audire volebat. Appropinquāte aūt feſto purificatōnis beate virgīs
ſacerdos ob quoddam ſuum negocium longius receſſit:⁊ domina die
illo miſſam habere non potuit. Uel vt alibi legitur omnia que habere
poterat:etiam veſtimenta ꝓ amore virginis dabatꝰ. Unde cum clami
dem dediſſet:⁊ ad eccleſiam ire non poſſet:ſine miſſa illaꝫ ea die mane
re oportebat. De quo cum plurimum doleret:eccleſiam ꝓpriaꝫ ſeu ca
meram intrauit:et ante altare beate marie virginis ſe ꝓſtrauit. Tunc
ſubito in exceſſu mentis facta:videbatꝰ ſibi ſe in quadam eccleſia pul
cerrima et ſpecioſa collocatam eſſe. Et reſpiciens vidit turbam maxi
mam virginum in eccleſiam venientem:quas quedam virgo pulcerria
dyademate coronata ꝑibat. Cūqꝫ omnes ꝑ ordiem conſediſſent : ecce

turba alia iuuenũ: q̄ ⁊ ipi iuxta ordinẽ ↄſederũt. Et ecce q̄dā maximus
cereoꝝ faſcẽ deferẽs: cereũ primo virgini q̄ ceteras anteibat dedit: et
poſtea aliis virginibus ⁊ iuuenibꝰ tribuit. Deide ad illā matronā ve
nit: ⁊ cereũ ei obtulit: quẽ illa libẽter accepit. Tũc ꝑ choꝝ reſpiciẽs: vi
dit duos ceroferarios. ſbdyaconũ / dyaconũ: ⁊ ſacerdotẽ ſacris īdutos
veſtibꝰ ad altare ꝓcedẽtes tanq̄ miſſaꝝ ſolẽnia celebrare volẽtes. Vi
debat̄ aũt ſibi ꝙ acoliti eſſent vincẽtiꝰ ⁊ laurẽtiꝰ: dyaconꝰ ⁊ ſbdyacõꝰ
duo angeli: ſacerdos aũt xp̄s. Facta aũt ↄfeſſiõe duo pulcerrimi iuue
nes i mediũ chori ierũt: ⁊ officiũ miſſe alta voce ⁊ d̄uotiſſie īceperunt:
⁊ ceteri q̄ i choro erāt ꝓſequunt̄. Cũ aũt ad oblatõꝫ vẽtũ fuiſſꝫ: regia
virginũ ⁊ cetere virgīes cũ aliis q̄ erāt i choro: cereos ſuos ſacerdoti
vt moris ẽ flexis genibꝰ obtulerũt. Cũ aũt ſacerdoſ illā matronā expe
ctarꝫ vt ſibi cereũ ſuũ offerrꝫ. ⁊ illa ire nollꝫ: miſit ad eā regia virginũ
ꝑ nũciũ ꝙ ruſticitatẽ facerꝫ ꝙ ſacdotẽ tā diu expectare ꝑmitterꝫ. Illa
aũt reſpõdit ꝙ ſacerdos i miſſa ſua ꝓcederꝫ: q2 cereũ ſuũ ſibi nõ offer
ret. Tũc iteꝝ regina aliũ nũciũ miſit. Cui ſimiliter illa reſpõdit: ꝙ ce
reũ ſibi datũ penitꝰ nulli daret: ſꝫ illũ ex deuotõe tenerꝫ. Regia aũt vir
ginũ p̄cepit nũcio dicẽs. Uade ⁊ iteꝝ eā roga vt cereũ offerat: ſin aũt
ipm̄ de māibꝰ eiꝰ violẽter auferas. Cũq3 nũciꝰ iuiſſet: ⁊ illa rogātẽ au
dire recuſaret: dixit ſe in mandatis habere vt ipm̄ ab ea violenter au
ferret. Tunc ille cum magna violentia cereum cepit: ⁊ ipm̄ auferre co
nabat̄. Illa aũt fortiꝰ tenebat: ⁊ ſe viriliter defẽdebat. Cũq3 lõga fierꝫ
altercatõ ⁊ hic īde cereus violentiꝰ traheretur: ſbito cereus fractꝰ eſt
⁊ medietas in māu nũcii: ⁊ alia medietas in māu ipiꝰ dn̄e remāſit. Ad
hāc igit̄ vehem̄tẽ fractõꝫ illa ſubito ad ſe rediit: et ſe iuxta altare vbi
ſe poſuerat iueniẽs: cereũ fractũ in māu ſua reꝑit. De quo valde admi
rās imenſas gratias beate virgini reddidit: q̄ eā ſine miſſa illa die re
manere nõ ꝑmiſit: ſꝫ tali officioītereſſe fecit. Illa aũt cereũ diligẽter re
poſuit: ⁊ ꝓ maximis reliq̄is reſuauit. Sꝫ ⁊ oẽs vt d̄r q̄ tũc tangebant̄
de eo a q̄cũq3 detinebātur infirmitate ꝓtinus liberabātur. Quedam
alia matrona dũ eſſet grauida q̄dā nocte i ſõnis vidit ſe portare qđdā
vexillũ: qđ colore ſāguineo erat tinctũ. Euigilās aũt ↄtinuo ſēſũ ami
ſit. Quā dyabolꝰ adeo ludificabat vt videret̄ ſibi ꝙ xp̄ianā fidẽ quam
actenꝰ habuerat inter mam̄illas haberet: ⁊ inde ↄtinuo exirꝫ. Que cũ
nullatenus curari poſſet: in q̄dā eccleſia beate virginis i feſto purifica
tõis ꝑnoctauit: et integram ſanitatem recepit. XXXVIII

De ſancto blaſio.

BLaſius q̄ſi bladꝰ. Uel blaſiꝰ q̄ſi belaſiꝰ: a bela qđ eſt habitꝰ:
⁊ ſyor paruulus. Fuit enim blanduſ ꝑ dulcedinem ſermonũ:
habitus ꝑ habitus virtutũ: paruulꝰ ꝑ hũilitatem moꝝ A